

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz (przewodniczący)

SSN Andrzej Ryński (sprawozdawca)

SSN Dorota Rysińska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 23 stycznia 2018 r.,

w sprawie **S. B.**

skazanego z art. 55 ust. 3 i inne ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2017 r., poz.783)

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2017 r., sygn. akt III KO 83/17

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 24 maja 2016 r. r., sygn. akt II AKa [...], zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 29 stycznia 2016 r., sygn. akt II K [...],

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

W dniu 21 sierpnia 2017 r. do Sądu Najwyższego wpłynął osobisty wniosek S. B. o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w Ł., sygn. akt II K [...], zakończonej prawomocnie wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 24 maja 2016 r., sygn. akt II AKa [...], w której został on skazany na karę łączną

5 lat pozbawienia wolności za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Z uwagi na fakt, że skazany powołał się w piśmie jedynie do okoliczności stanowiące podstawę ustaleń faktycznych, nie wskazując podstaw wznowieniowych określonych w przepisach art. 540, 540a oraz 540b k.p.k. Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 18 października 2017 r., sygn. akt III KO 83/17, odmówił na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. przyjęcia tego wniosku, wobec jego oczywistej bezzasadności.

Na to postanowienie zażalenie złożył skazany S. B., który wskazał, że został skazany na podstawie postępowania poszlakowego oraz sfabrykowanego przez organy ścigania pomówienia. Nadto podniósł, że dołączona przez niego do wniosku o wznowienie faktura zakupu rozdzielacza stanowi nowy dowód przedstawiony w postępowaniu wznowieniowym (k. 9 – 10, 26 akt SN).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie skazanego nie zasługuje na uwzględnienie. Skazany nie przedstawił bowiem żadnych argumentów, które byłyby w stanie podważyć zaskarżoną decyzję Sądu Najwyższego.

Argumentacja zawarta w uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego jest przekonująca i rzeczowa. W sprawie niniejszej bezspornie wystąpiły okoliczności upoważniające do skorzystania z normy przepisu art. 545 § 3 k.p.k., który zezwala na odmowę przyjęcia wniosku nie pochodzącego od osoby wymienionej w § 2 tego przepisu bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, wynika jego oczywista bezzasadność.

Stwierdzić bezspornie należy, że wniosek o wznowienie postępowania złożony przez skazanego, oparty jest na okolicznościach uprzednio już podnoszonych i rozważonych w zakończonym wcześniej postępowaniu kasacyjnym (zob. kasacja obrońcy skazanego oraz postanowienie SN wraz z uzasadnieniem z dnia 4 stycznia 2017, sygn. akt III KK 350/16 r (baza orzeczeń Supremus). Skazany po raz kolejny powołał się na wątpliwości związane z prowadzonym w sprawie postępowaniem, a także zwrócił uwagę na fakt, że został skazany na podstawie pomówienia (tj. wyjaśnień oskarżonego S. X.). Nadto akcentował, że państwo polskie powinno ponieść konsekwencje prawne zezwolenia na dystrybucję

przedmiotu, w postaci szklanego rozdzielacza służącego do ekstrakcji cieczy, z której czerpane są korzyści w postaci podatku dochodowego i podatku VAT. Do kwestii tej odniósł się Sąd I instancji oraz Sąd odwoławczy odpowiadając na zarzuty apelacyjne. Sądy obu instancji wykazały, że zabezpieczony podczas przeszukania domu S. B. szklany rozdzielacz mógł być wykorzystywany przy produkcji amfetaminy metodą Leucarta i pozostawał w związku z linią produkcyjną amfetaminy ujawnioną w miejscu zamieszkania jego syna K. B. (zob. s. 29 uzasadnienia SO, s. 18 uzasadnienia SA). Natomiast zagadnienia związane z dowodem obciążającym w postaci depozycji S. X. były przedmiotem zarzutów kasacyjnych, które zostały uznane za oczywiście bezzasadne i do których szczegółowo odniesiono się w uzasadnieniu przywołanego już postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 stycznia 2017 r.

Przytoczone powyżej wywody i zapatrywania legły u podstaw wydania zaskarżonej zażaleniem decyzji. Wyczerpujące ich przedstawienie sprawia, że nie ma potrzeby ponownego powtarzania tych samych argumentów, które należy w pełni zaaprobować. Przedstawiona w zaskarżonym postanowieniu argumentacja prowadzi do konkluzji, że wbrew zapatrywaniom skarżącego dołączona do wniosku o wznowienie faktura zakupu rozdzielacza o poj. 2000 ml (k. 9) nie może być uznana za nowy dowód w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k., który doprowadziłby do skorygowania orzeczeń objętych osobistym wnioskiem skazanego o wznowienie postępowania w kierunku określonym w art. 540 § 1 pkt 2 lit. a – c k.p.k. W istocie wniosek skazanego powołujący się na wspomnianą fakturę wskazuje, że S. B. oczekuje, iż Sąd Najwyższy dokona ponownej kontroli odwoławczej prawomocnego wyroku w zakresie zarzutu przypisanego mu w pkt IV wyroku Sądu I instancji, co w postępowaniu wznowieniowym jest niedopuszczalne.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w części wstępnej postanowienia.